

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 8].

Δὲν μοι λέγεις, Δίκ, ἐξηκολούθησεν ὁ Λάρκινς τί

Εἶπεν ὅτι ἔδιδε χαλκόν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ἤ-
ξευρεν ὅτι ὑπῆρχε χρυσίον.»«Τόσῳ τὸ καλλίτερον διὰ σέ ὅτι ἔσφαλεν,» εἶπεν
ὁ Λάρκινς. «Τί εὐτυχία ὅτι δὲν εἶδε τί ἦτον εἰς τὸ
χαρτί πρὶν ἢ σοῦ τὸ δῶση.»Ὑπῆρχε καιρὸς, πρὶν ἢ γνωρίσῃ τὸν γηραιὸν Βάλ-
τερς, καθ' ὃν ὁ Δίκ θὰ ἐσκέπτετο καὶ αὐτὸς οὕτως,
ἀλλὰ νῦν δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ ἡδονὴν λαμβά-
νων κατοχὴν πράγματος τὸ ὁποῖον δὲν τῷ ἀνῆκεν.

Ὁ Στρατηγὸς ΚΑΟΥΦΜΑΝ Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ Τουρκιστάν.

θὰ τὰ κάμῃς; πῶς θὰ τὰ ἐξοδεύσῃς; Δὲν θὰ πηγαί-
νῃς νὰ φάγῃς καλὰ εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ κάμῃς
ἀρχήν;»Ὁ Δίκ ἤκούσε, καὶ ἡ κνίσσα τοῦ ψητοῦ καὶ ἡ ὁσμὴ
τῶν γαιωμῶλων ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ρῶθῶνας αὐτοῦ ἀλ-
λὰ τὴν ἀπεμάκρυνε, διότι ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ περιεκύ-
κλουν σημαντικαὶ ἰδέαι. Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦν σοβαρὰ
καὶ συλλογισμένη. «Δὲν πιστεύω,» εἶπεν οὗτος, «ὅτι
ὁ κύριος ἐσκόπευε νὰ μοῦ δώσῃ κίτρινα νομίσματα.«Ἐπεθύμουν νὰ τὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸν κύριον, εἶ-
πεν. Θὰ ἦτο κλοπὴ, νομίζω, ἐὰν τὰ ἐκράτουν.»«Θὰ ἦσο πολὺ ἀνόητος νὰ τὸ πράξῃς,» εἶπεν ὁ
Λάρκινς, «ἀλλὰ τὸ καλὸν εἶναι ὅτι δὲν εἰζεύρεις ποῦ
κατοικεῖ.»«Νομίζω ὅτι γνωρίζω,» εἶπεν ὁ Δίκ, «Εἶπεν ὅτι νὰ
τῷ στείλωσί τι εἰς τὸν ἀριθ.—τῆς Πλατείας Grosve-
nor ὥστε κατοικεῖ ἐκεῖ νομίζω, καὶ ὥσως δύναμαι
νὰ τὸν εὕρω ἐκεῖ.»

Ἡ ὁργὴ τοῦ Δαίμονος ἦν μεγίστη διὰ τὴν ἀνυπακοήν του ὡς τὴν ἔλεγεν. Αἱ ὀπτασίαι τοῦ θεοῦ θά-ἐμφιλοδοῦ-ρεῖτο θερμὸν γεῦμα ἐν τῷ μαγειρείῳ διελθόντο. Ἐ-πειτα ἐδοκίμασε τὸν ἐμπαιγμὸν τὸν ἐκάλεσε «νέον ἄγιον», «εὐσεβὴ Δίκ», «διδάσκαλον Δίκ», ἀλλ' οὐ-δὲν κατῴρθησεν. Τέλος ὁ Δίκ ἔφυγε τὰς ἐνοχλήσεις του καὶ ἐτράπη τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Βάλτερος ἀ-γούσαν, τοῦ ὁποίου τὴν συμβουλήν ἐπεθύμει νὰ ζη-τήσῃ.

Δὲν τὸν εὔρεν· εἶτα ἐπῆγε καὶ τὸν ἐζήτησεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκετο.

«Γνωρίζω ὅτι θὰ μοὶ ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ δοκιμά-σω νὰ εὔρω τὸν κύριον,» εἶπε καθ' ἑαυτὸν, «ἐπομέ-νως θὰ πηγαίνω ἀμέσως.»

Ἐγίνωσκε καλῶς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου, καὶ τοὶ δὲν εἶχε μεταβῇ συχνὰ εἰς τὴν Αὐτικὴν Ἀκρην, καὶ ἅπαξ ἡ δις ἠναγκάσθη νὰ ἐρωτήσῃ πρὶν ἢ δυνήθῃ νὰ εὔρῃ τὴν πλατείαν τοῦ Γρόβενωρ. Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ παρηλθεν ὀλίγος χρόνος πρὶν ἢ δυνήθῃ νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἤθελε, ὅτε δὲ ἐπὶ τέλους ἔστη πρὸ τοῦ ἀριθ.—κατελήφθη ὑπὸ τρόμου ἰδὼν πόσον μεγαλο-πρεπὴς οἰκία ἦτον. Αἱ θύραι ἐφαίνοντο τοσοῦτον με-γάλαι, καὶ οἱ πυλοκροῦσται τοσοῦτον ὕψηλὰ τεθει-μένοι ὥστε τῷ ἦτον ἀδύνατον νὰ τοὺς φθάσῃ. Εἶτα ἐνεθυμήθη ὅτι δὲν ἤρμοζεν εἰς πτωχὸν παῖδα νὰ πη-γαίνῃ εἰς τὴν ἐμπροσθίαν θύραν, ἐπομένως ἔστρεψε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὀπισθεν καὶ ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τῶν βαθμίδων αἵτινες ἔφερον εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ἐ-χρειάσθη ἱκανὸν θάρρος νὰ κατέλθῃ δι' αὐτῶν καὶ νὰ κρούσῃ τὴν κάτω θύραν, ἐπομένως ἐμεινεν ἀναποφά-σιστος ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν.

Ἐπὶ τέλους κατήλθε καὶ ἔκρουσε μετὰ δειλίας τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου. Οὐδεὶς ἦλθεν, ὥστε ἠναγκάσθη μετ' ὀλίγον νὰ κτυπήσῃ πάλιν δυνατώτερα. Ἡ θύρα ἠνεώχθη ὑπὸ νεανίδος, ἥτις τὸν ἠρώτησε τί ἤθελεν.

«Θέλω νὰ ἴδω τὸν κύριον ὅστις εἶπεν ὅτι κατοικεῖ ἐδῶ,» εἶπεν ὁ Δίκ.

Ἡ κόρη ἐξεπλάγη καὶ ἐζήτησε νὰ τῇ ἐπαναλάβῃ τοὺς λόγους του. Τὴν φορὰν ταύτην ἐλάλησε καθα-ρώτερον, καὶ εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ ἴδῃ ἓνα κύριον ὅστις τῷ ἔδωκε χρήματα τινὰ πρὸ μιᾶς ἢ δύο ὥρων ἐπὶ τοῦ Στράνδ διότι ἐκράτησε τὸν ἵππον του.

Ἐπηρετῆς τις ἐν στολῇ διήρχετο τὸν διάδρομον κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἀκούσας δὲ τί εἶπεν ἤλ-θεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἐφώναζε τραχέως:

«Καὶ λοιπὸν διότι σοῦ ἔδωκε χρήματα ἦλθες ἐδῶ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ λάβῃς καὶ ἄλλα, κατεργάρε. Αὐτὰ κάμνατε σεῖς οἱ ἐπαῖται.»

«Δὲν ἦλθα νὰ ἐπαιτήσω,» εἶπεν ὁ Δίκ ὀργισθεὶς. «Ἦλθον νὰ δώσω εἰς τὸν κύριον χρήματα, οὐχὶ νὰ τῷ ζητήσω.»

«Σοῦ εἶπεν ὁ κύριος νὰ ἔλθῃς,» ἠρώτησεν ὁ ἀν-θρώπος.

«Ὅχι,» εἶπεν ὁ Δίκ.

«Σ' ἔστειλε κάνας;»

«Ὅχι» πάλιν ἀπήντησεν.

«Καὶ ὅμως λέγεις ὅτι ἦλθες νὰ δώσῃς εἰς τὸν κύ-ριον χρήματα, καὶ ὅχι νὰ ἐπαιτήσῃς,» εἶπεν ὁ ὑπη-ρέτης. «Τώρα κύριε μου ἀκούσε καὶ ἐμε, φύγε μὲ τὰ τέσσαρα, διότι μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶσαι ἐδῶ διὰ καλὸ καὶ ἀν' κρᾶζον τὸν σκύλον ἀλοῖμονον.»

Ἐκλείσε τὴν θύραν κατὰ πρόσωπον τοῦ Δίκ καὶ ἡ ὑπηρέτρια ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ διεσκέ-δασε τοὺς συντράφους τῆς λέγουσα αὐτοῖς ὅτι εἰς παῖς μὲλις ἦλθεν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θέλῃ νὰ δώσῃ τινὰ χρήματα εἰς τὸν κύριον.

«Τέτοια κάμουν αὐτοὶ οἱ κατεργάροι,» εἶπεν ἡ μα-γειρίσσα. «Διδάσκονται ἀπὸ τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι τοὺς μεταχειρίζονται νὰ πηγαίνωσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν κυριῶν μὲ καμμίαν πρόφασιν διὰ νὰ ἐμπορέσουν νὰ ἔμβουν μέσα—ἔπειτα, ἐνῶ περιμένουν, πληροφο-ροῦνται διὰ τὰς θύρας, τὰ παράθυρα καὶ τοὺς μο-χλοὺς καὶ τὰς κλείδας, καὶ τὰ λέγουν εἰς τοὺς κυρίους των, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἀκολουθῶς πῶς νὰ μεταχει-ρισθῶσι τὰ ἐργαλεῖα των. Φοβοῦμαι ὅτι αὐτὸ τὸ παι-δίον ἐλάμβανε πληροφορίας περὶ τῶν κάτω μερῶν τῆς οἰκίας, διότι τώρα ἐννοῶ, εἶδον ἐν παιδίον πρὸ τινος καιροῦ νὰ κάθηται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς καταβάθρας καὶ νὰ παρατηρῇ τὴν θύραν καὶ τὰ παράθυρα. Ὁ νέος εἶναι ὁ ἴδιος ἀναμφιδόλως. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἔλ-θῃ ἀπόψε μὲ κανένα ἔμπειρον νυκτοκλέπτην καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ εἰσέλθῃ.»

«Ὡ ἀλήθεια λέγεις μαγειρίσσα» ἀνεβόησεν ἡ Σου-σάνα, ἡ ἄνω μνημονευθεῖσα κόρη ἥτις ἐκοιμήτο ἐντὸς δωματίου τοῦ κάτω πατώματος, «δὲν θὰ τολμήσω νὰ πηγαίνω εἰς τὸ κρεββάτι ἀπόψε.»

«Πᾶρε τὴν μασιὰ μαζὶ σου, εἰς τὸ κρεββάτι, καὶ μὴ φοβῆσαι,» εἶπεν ἡ μάγειρος. «Θὰ ἐλάμβανα εὐ-χαρίστησιν νὰ τὴν καταφέρω εἰς τὴν ράχιν κανενὸς ὅπου θὰ ἔμβαινε μέσα. Ἐπεθύμουν νὰ μοὶ συνέβαινε τοῦτο.»

«Λοιπὸν λάβε τὴν καλοσύνην μαγειρίσσα ν' ἀλλά-ξῃς μ' ἐμὲ δωματίον ἀπόψε,» ἀνεβόησεν ἡ δυστυχὴς Σουσάνα, ἥτις ἦτον ὠχρὰ ἐκ τοῦ φόβου, καὶ λίαν ἄ-πειρος εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρμηκτῆρος ὅπως γνωρίσῃ ὅτι ἡ καύχησις δὲν ἦτο θάρρος. «Εἴ-μαι βεβαία ὅτι μόνον θὰ ἐφώναζα ἐὰν ἤρχοντο. Δὲν εἶμαι ἀνδρεία ὡς σύ.»

Ἀλλ' ἡ μαγειρίσσα ἀπέφυγε ν' ἀλλάξῃ δωματίον, λέγουσα ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κοιμηθῇ ἀνέτως εἰς ἄλ-λην κλινὴν πλὴν τῆς ἰδικῆς τῆς, ἄλλως θὰ τὸ ἐπρατ-τε μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως.

[Ἐπεται συνέχεια]

Ο ΑΓΝΗΣ ΚΑΙ Ο ΙΝΔΡΑΣ

Αἱ ἐνταῦθα δημοσιευόμεναι εἰκόνες παριστῶσι δύο ἐκ τῶν κυριωτάτων θεῶν τῶν Ἰνδῶν, τὸν Ἀγνὴν καὶ τὸν Ἰνδραν, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν πρώτην θρη-σκευτικὴν περίοδον τῶν Ἰνδῶν, καθ' ἣν θρησκεία αὐ-τῶν ἦτο ἡ φυσιολατρεία. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Ἀγνὴς καὶ